

In memoriam Dr. Marjan Jerman

KARIN CVETKO VAH

→ **Kako lepo bi bilo
romati vse življenje
skozi zeleni gozd
in se ne ustaviti.
Biti kot gozdna ptica,
ki ne pozna poljan.
Biti človek z dobrim,
dobrim srcem.
(Srečko Kosovel)**

Težko je pisati v slovo prijatelju. Nekako sem pričakovala, da se bomo hkrati postarali, se še na stara leta tu in tam srečali, morda kaj podebatirali in se nasmejali spominom. A v življenju je žal težko kar koli napovedovati.

Marjan je bil sprva moj učitelj, ko je pri komaj dvaindvajsetih letih prevzel vodenje vaj iz Algebre 2, kasneje pa tudi sodelavec in prijatelj. Kot študentje smo ga, komaj kaj starejšega od nas, takoj vzljubili in z zanimanjem obiskovali njegove ure. Naučil nas je resnično veliko; tako o matematiki in pristopanju k matematičnim problemom, tudi najzahtevnejšim, kot tudi o življenju; z zgledom nas je učil prijaznosti do sočloveka.

Redko se zgodi, da se v isti osebi združijo tako raznoliki darovi, kot so izjemna matematična nadarjenost in natančnost, pedagoški eros, rahločutnost, vredna najodličnejšega pesnika, človeška toplina, igrivost, družabnost in smisel za humor. V tem pogledu je bila usoda Marjanu izrazito naklonjena, saj ga je bogato obdarila z vsem naštetim.

Raziskovalno se je ukvarjal z linearno algebro in urejenimi algebrskimi strukturami; njegovi članki s teh področij so objavljeni v uglednih mednarodnih matematičnih revijah. Velik del Marjanovega poklic-

nega udejstvovanja je bil vezan na poučevanje matematike. Je avtor številnih člankov o poučevanju matematike, njeni zgodovini in popularizaciji, vrsto let je vodil ekipe slovenskih študentov na mednarodnih matematičnih tekmovanjih ter bil urednik revij Presek in Matematika v šoli.

Zaradi svojega širokega in poglobljenega znanja kakor tudi človeške topline je bil izjemno priljubljen med študenti, o čemer pričajo številni zapisi na spominskem zidu, ki so mu ga v spomin postavili študentje. Na njem se vrstijo zapisi hvaležnosti o tem, da je verjel vanje in jih spodbujal, ko so že skoraj obupali nad študijem. Neka študentka je zapisala: *Hvala za vso ljubezen do geometrije, teorije števil ter matematike nasploh. Kot bodoča profesorica matematike si želim, da bi lahko učila s takim žarom, prijaznostjo in razumevanjem, kot je profesor Jerman učil nas. Velik človek s še večjim srcem. Hvala.*

Vsi bomo nekoč odšli in najpomembnejša dediščina, ki jo lahko zapustimo, je prav pečat, ki ga pustimo v tistih, s katerimi so se križale naše poti. Če kdo, je bil prav Marjan Jerman kot gozdna ptica, ki ne pozna poljan, človek z dobrim, dobrim srcem. Na svidenje nekoč, dragi prijatelj!

× × ×